C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-142/24 Judecătoria Orhei, sediul Central
Judecător Mihail Proca

D E C I Z I E
În numele Legii

20 martie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Vitalii Lazăr în interesele inculpatului Arap Samir ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 08 februarie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui:

> **Arap Samir** *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, are un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217, alin. (4) lit. b) Cod penal RM.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 05.12.2023-08.02.2024;
Instanța de recurs: 01.03.2024-20.03.2025.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 08 februarie 2024, Arap Samir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217, alin. (4) lit. b) Cod penal şi cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (1) din Codul penal, s-a stabilit pedeapsa sub formă de sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate

de gestionarea drogurilor și a substanțelor farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit prevederilor art. 90/1 din Codul penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită prin prezenta sentință, după cum urmează: Arap Samir urmează să ispășească în penitenciar de tip semiînchis, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, iar termenul rămas al pedepsei, sub formă de închisoare de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, să fie suspendat condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90/1 alin. (5) și art. 90 alin. (6) lit. a), c) și f) din Codul penal, în perioada de probațiune, inculpatul Arap Samir s-a obligat să nu-şi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să urmeze un tratament în caz de narcomanie și să participe la programe probaționale.

Controlul asupra comportării lui Arap Samir, în perioada de probaţiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta, a fost pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Pedeapsa sub formă de închisoare stabilită lui Arap Samir, prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare, din momentul intrării în vigoare a sentinței, cu calcularea termenului executării, din momentul reținerii acestuia.

Corpurile delicte, 154 plante de cannabis și o sticlă din plastic cu un fragment metalic, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Orhei, din momentul devenirii definitive a prezentei sentințe, s-a dispus a fi nimicite.

S-a încasat de la Arap Samir în beneficiul bugetului de stat suma de 2 800 (două mii opt sute) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că ***Arap Samir*** *****, începând cu perioada anului 2021, ziua și ora exactă nu au fost posibil de stabilit, în grădina gospodăriei sale, amplasată în *****, neavând autorizația corespunzătoare şi fără scop de înstrăinare, a cultivat plante de canabis, până în ziua de 09 august 2023, când în jurul orelor 14:45, de către angajații Inspectoratului de Poliție Orhei, în cadrul efectuării percheziției în gospodăria menționată, au fost depistate şi ridicate 154 plante verzi și o sticlă din plastic cu inscripția ”Fanta” cu un obiect metalic, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2736 din 11 octombrie 2023, reprezintă plante de canabis care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria substanțe stupefiante, iar depunerile de substanță, de pe suprafața fragmentului de sticlă din plastic și depunerile de substanță de suprafața obiectului metalic, ridicate în aceleași circumstanțe reprezintă rășină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante cu o masă totală de 0,059 g și care în conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23 ianuarie 2006 cu privire la aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope şi a plantelor care conțin astfel de

substanțe depistate în trafic ilicit, precum şi cantitățile acestora, se atribuie la substanțele stupefiante, ce constituie proporții deosebit mari.

În ședința de judecată, Arap Samir, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este imputată şi nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art.364/1 din Codul de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Cauza penală a fost examinată conform art. 364/1 CPP RM, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen, a declarat recurs avocatul Vitalii Lazăr în interesele inculpatului Arap Samir care solicită casarea sentinței instanței de fond în latura aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea în privința inculpatului Arap Samir a prevederilor art. 90 Cod Penal şi suspendarea integrală a executării pedepsei şi respingerea solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

-consideră sentința de condamnare, parțial nefondată şi neîntemeiată, pasibilă de a fi casată din motivul stabilirii în privința acestuia a unei pedepse prea aspre;

-la emiterea sentinței, consideră, că era posibil de individualizat pedeapsa şi de a suspenda executarea pedepsei integral. Reieşind din materialele dosarului, este de menționat, că cauza penală nominalizată a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 80/1 Cod de procedură penală. Consideră că instanța urma să aplice art. 90 Cod Penal;

-urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod Penal al RM, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. Instanța eronat a indicat că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante;

-instanța nu a aplicat următoarele circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod Penal RM, or, Arap Samir a colaborat cu ancheta pe tot parcursul urmăririi penale, a oferit declarațiile detaliate şi oneste, s-a prezentat la citația organului de urmărire penală;

-astfel, la stabilirea pedepsei penale, instanța nu ținut cont de persoana inculpatului care a recunoscut săvîrşirea faptelor invocate în rechizitoriu, se căieşte sincer de cele săvîrşite, declarațiile acesteia au importanță deosebită la stabilirea adevărului pe cauza penală menționată, aplicîndu-i o pedeapsă disproporțional de mare în raport cu circumstanțele în care a fost comisă fapta infracțională şi urmările prejudiciabile, în acest sens urmînd a se reține şi faptul că pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încît inculpatul

să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvîrşirii unor fapte similare.

Potrivit art. 447 al.(1) și (2) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art.447 al.(1) art.447 al.(2) CPP RM a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Vitalii Lazăr în interesele inculpatului Arap Samir urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) CPP RM, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii*: *respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Judecînd cauza penală, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilității şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăţia inculpatului Arap Samir şi a făcut o încadrare juridică justă a acţiunilor lui în baza art. 217 alin. (4) lit.b) Cod penal RM.

Instanţa de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanţa de fond privind vinovăţia inculpatului Arap Samir rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet şi obiectiv.

La părerea Colegiului penal, probele administrate pe cauză corespund cerinţelor stipulate de art. 101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile, pentru a putea fi puse la baza sentinţei de condamnare, ele fiind în coroborare şi demonstrînd deplin vinovăţia inculpatului în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Referitor la pedeapsă, care este latura contestată prin recursul declarat, se apreciază că instanţa de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice săvîrşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

Instanţa de apel ţine să menţioneze că individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

Potrivit art. 75 al. (1) Cod penal şi art. 394 al. (2) pct. 1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

Colegiul penal indică că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, a luat în consideraţie circumstanţele cauzei, faptul că inculpatul Arap Samir a avut o atitudine corespunzătoare în faţa instanţei de judecată, recunoscând şi regretând săvârşirea faptei, la fel, ținând cont că întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societăţii, drepturile şi libertăţile acesteia, instanța considerînd posibil de a aplica în cauză prevederile art. 90/1 al. (1), (3) Cod penal, dispunînd ca prima parte din termenul pedepsei cu închisoare inculpatul să execute în penitenciar, iar a doua parte să fie suspendată condiționat, cu obligarea condamnatului, în conformitate cu prevederile art. 90/1 alin. (5) și art. 90 alin. (6) lit. a), c) și f) din Codul penal, să nu-şi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să urmeze un tratament în caz de narcomanie și să participe la programe probaționale.

La fel, Colegiul penal indică că instanța de fond corect și întemeiat a ținut cont de prevederile art. 80/1 alin. (1) Cod penal RM, potrivit cărora, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă, prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Respectiv, sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal RM prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 1 la 6 ani.

Reieșind din aplicarea prevederilor art. 80/1 Cod penal RM, inculpatul Arap Samir beneficiază de o reducere cu 1/4 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu închisoare - de la 9 luni până la 4 ani 6 luni.

Circumstanţele stabilite pe cauză au şi determinat instanţa de fond să aplice inculpatului pedeapsa prin aplicarea art. 90/1 Cod penal RM, Arap Samir urmând să ispășească în penitenciar de tip semiînchis, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, iar termenul rămas al pedepsei, sub formă de închisoare de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, să fie suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, în limitele prevăzute de sancțiunea articolului pentru care a fost condamnat, reţinute în sarcina inculpatului, luînd în consideraţie faptul că inculpatul a acceptat judecarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală, recunoașterea vinei, căința sinceră de

comiterea infracțiunii incriminate, lipsind temeiuri legale de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal RM, după cum solicită avocatul în recursul declarat.

Astfel, Colegiul penal constată că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinţei în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluţionarea chestiunii respective, s-a acordat deplină eficienţă dispoziţiilor art. art. 61, 75 Cod Penal RM, privitor la scopul pedepsei penale şi criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanţa de judecată a stabilit inculpatului pedeapsa nominalizată cu aplicarea art. 90/1 Cod penal RM, ţinînd cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanţele cauzei, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, constatînd că lipsesc circumstanţele prevăzute de art. 90 al. (1) Cod penal şi, astfel, nu este posibil de a dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 90/1 Cod penal RM, în cazul în care instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărîre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Colegiul penal conchide că instanţa de fond, în partea descriptivă a sentinţei, a motivat aplicarea pedepsei, prin prisma prevederilor art. 90/1 Cod penal RM şi neconstatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, din ce considerente, afirmaţiile invocate în recursul declarat în acest aspect sunt lipsite de temei şi nu pot fi reţinute.

Colegiul penal remarcă că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal RM, are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta prejudiciabilă încă de la momentul descoperirii ei.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal RM nu va fi corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat şi circumstanţelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată şi nu va contribui la

atingerea scopurilor pedepsei penale, la părerea instanţei de apel, corectarea inculpatului este posibilă numai prin aplicarea prevederilor art. 90/1 Cod penal RM, din care considerente recursul declarat este nefondat.

La acest capitol, Colegiul remarcă că pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

În circumstanţele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa reală de privare de libertate în condițiile art. 90/1 Cod penal RM, va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracţiunii, pedeapsă pe care instanţa de apel o consideră echitabilă faptei infracţionale săvîrşite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În viziunea instanţei de recurs, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei infractorice comise, corespunde normelor legale, instanța de fond corect stabilind pedeapsa, prin prisma prevederilor art. 90/1 Cod penal RM, reieșind din toate circumstanțele cauzei penale stabilite şi amplu expuse în conţinutul sentinţei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal indică că nu poate fi admisă solicitarea avocatului în interesele inculpatului referitor la respingerea solicitării procurorului de încasare din contul inculpatului Arap Samir în contul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 800 lei, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit alin.(2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare... Prin

urmare, se atestă că norma dată poartă un caracter facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal constată că suma de 2 800 lei a fost necesară pentru efectuarea raportului de constatare tehnico – științifică nr. 34/12/1-R-2736 din 11.10.2023 (f.d.30-33), această sumă reprezintă cheltuieli judiciare, în sensul art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Prin urmare, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) şi (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare și poate să-l elibereze pe condamnat de plata acestor cheltuieli, total sau parțial.

În acest aspect, Colegiul menționează că prin modificările operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, legiuitorul și-a îndreptat voința spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile pentru expertizele judiciare, respectiv, în speță, temei de scutire a inculpatului nu s-a constatat.

S-a constatat că pe cauză au fost suportate cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico – științifică nr. 34/12/1-R-2736 din 11.10.2023 în mărime de 2 800 lei, sumă ce urmează a fi încasată din contul inculpatului Arap Samir, din considerentele că în legătură cu aceasta au fost suportate cheltuieli în privinţa administrării probelor, sub incidența cărora intră sumele plătite pentru retribuţia cuvenită experţilor…, or, spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru, la introducerea acţiunii în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea

unor cheltuieli; de asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se vinovăţia inculpatului Arap Samir în comiterea infracţiunii incriminate, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate, în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică pe cauză.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Vitalii Lazăr în interesele inculpatului Arap Samir, ca nefondat, urmează a fi respins, iar sentinţa instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducîndu-se de art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursul avocatului Vitalii Lazăr în interesele inculpatului Arap Samir *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 08 februarie 2024, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Calcularea termenului de pedeapsă pentru inculpatul Arap Samir ***** începe din momentul reținerii acestuia.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedintele completului, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Oxana Mironov